

Stejkó Béla kutatómérnök és Varga Sándorné laboráns munka közben a Kőbányai Gyógyszerárugyár 7-es épületének egyik új laboratóriumában

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (B. L.)

Cím: **ÉPÍTÜNK**

ÉPÍTÜNK

Körséta három új épület falai között

Forrás: *Magyar Nemzet*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füzet)

(Oldal)

nők-brigádja ugyanis kétféle tervet dolgozott ki az új épület kihasználására. A két terv közt még »áll a harc«. Kívánjuk, mint mindig: *győzzön a jobbik*, hogy néhány év múlva — fényképes riportot írhasunk az új csarnokban »született«
óriásgenerátorokról...

A Tűzálló utcaiak öröme

Kőbánya, Tűzálló utca. Az úttól jobbra kis sporttelep, csinosan körülkerítve. Mögötte: fehér falú, egyszerű vonalú épület. Nem sokat árul el a belsejéről. De érdemes bemenni. Különösen, ha olyan lelkes kalauzok akadnak, mint Palásti elvtárs és Virágné, a Tűzállóanyaggyár üb-jéről. Tíz percre jöttünk, körülnézni — másfél óra lesz belőle, és még maradnánk is szívesen.

Mondjuk el, amit láttunk, ávirati stílusban: az emeleten társalgó a vonatra váróknak, könyvtárral. Százszemélyes női, kétszáz főre férfi öltöző, fehér csempe, porcelán, mosdók, zuhanyok. A földszinten: ebédlő, a kis négyszemélyes asztalok még hiányoznak, de a piros-fehér műköpadló és a fehér falak már sejtetik, milyen lesz itt az élet. Tálaló, két mosogató... Az ajtók világosszürkék, a falakon a fehér szín uralkodik.

Egy emelet mélyen: alagsor. Az eredeti terv szerint kihasználatlan maradt volna — Kocsai Zoltán, a gyár főmechanika-

usa és egyben kultúrosa nem törődött bele, s igaza volt. Ide került a kultúrterem, színpad, reflektorok, a vörös bársonyfüggöny büszkén mutatják: a szakstervezettől kapták. Mozi? »Igen, az is lesz, a vetítőfülkéből is mezzék meg az elvtársak a térmet...« Ezt az idősebbik Vilgos-testvér, Miklós javasolja. Ő lesz ugyanis a mozigépész... Egyébként mindketten villanyszerelők a gyárban.

Az építők — a 23-as vállalat asztalosai, szerelői — csendes nyugalommal munkálkodnak az utolsó simításokon. S köztük az otthonépítés, a fészekrakás buzgalomával, új és új ötleteknek örülve járnak-úljának a tűzállóanyaggyáriak. A *gazdák*. A sportolók is kaptak öltözőt, szekrényekkel, kalorifer fűj bele meleg levegőt. Kevés egyemeletes épületet használtak ki és terveztek meg ilyen jól...

És keveset szeretnek így. »Ezért izgulunk, mióta az első lapát földet kidobták« — mondja Virágné elvtársnő. — »Sanka elvtárs, az igazgató, mindennap idejárt, egy kicsit sürgetni az építőket, meg azért is: jó látni ezt...« — teszi hozzá az üb-elnök.

Erdemes volt »drukkolni« az új kommunális épületért. Aki 17-én, az átadás napján kimegy a kőbányaiakhoz, igazat ad majd ennek a megállapításnak.

A „7-es laboratóriumaiban

Valamikor, régen, azaz tízéves előtti, a Németh-féle vendéglő állt azon a helyen, ahol most a Kőbányai Gyógyszerárugyár 7-es épülete magasodik. Ide tértek be egy-egy fröccsre a Richter-féle vegyészeti gyár — a mai Gyógyszerárugyár — laboránsai, kutatói, munkásai. Akkor — valószínűleg kunyhók, zsúfolt laboratóriumok, most: már eddig is sokszoros növekedés és még nagyobb a második öt éves tervben, így lehetne egy mondatba összefoglalni a gyári változásokat.

Mindezt nagyon jól szemlélteti az egymás mellett álló két üzemrész: a régi kis földszintes házacska és az új, világos, laboratóriumi ablakán neonfényvel büszkélkedő »hetes«. Imitt-amott még állványok jelzik, hogy kívül sem kész a munka, belül pedig az üzemcsarnok még javában épül.

Mi van a »hetesben?« A földszinti üzemcsarnok még épül, ez lesz a biokémiai, hormon- és trombin-üzemrész. Feljebb azonban a »laborokban« már zúgnak a lombikokban zárt anyagok. Stejkó Béla kutatómérnök, Varga Sándorné laboráns és társaik bele is szoktak már az új munkahely kényelmébe. Ami nem nehéz dolog, a szűk, zsúfolt, sötét »sufnik« után. A gyár kibújjik

a Richter-féle ruhából, akár a lepke a bábból. Csak a kényelmet szolgálja az új épület? Természetesen sokkal többet: a műszaki fejlesztés valószínűleg erősíti az új laboratóriumvezetőket — mint Thiele doktor — egész kis paradicsom gazdái, vegyész- és kutatószemmel nézve. Legnagyobb előny a »laborok« szétosztása után az egymáshoz közel eső elhelyezés.

Mikor elbúcsúzunk, éppen néhány láda fehér nyuszit raknak le egy teherautóról, a gyógyszeripar jámbor kísérleti alanyait. Nem sejtik, hogy a nagy ház, csillogó ablakaival még sok száz és ezer társuknak okoz szomorú sorsot. Sok tízezer embernek viszont új erőt, egészséget hoznak az új laboratóriumokban kikísérletezett, az új üzemrészekben gyártott gyógyszerek.

★

Csak három új budapesti épületben jártunk. De folytatnánk a körsétát. Van mit építenünk — de van is mivel büszkélkednünk.

(B. L.)

Sokféle építünk az országban: vannak városnevek (pár éve még csak falunévek voltak), amelyeket hallva, mindenki toronydarukra, új falakra, gyárkémenyekre, aknatornyokra gondol. Komló, Barcska, Sztálinváros, Hejőcsaba. Diósgyőr neve és az építés közé egyenlőségjelet tesz már a képzelet.

Bátran összekapcsolhatjuk azonban ezt a fogalmat — Budapest nevével is.

A Gottwald-gyári nagycsarnok

A hatos villamos meg a 12-es autóbussz kétpercenként szalad el a Mártírok útján, s az utasok úgy megszokták már a sportpályányi hosszúság vörös-sárga tégláépületet a régi gázgyári tartály előtt, hogy fel se néznek az újságjukból. Pedig akad rajta új néznivaló.

Huszonnyolc méter magasban zöld fácska ágait s rajta piros szalagokat fúj a szél. Lebegnek a szalagocskák, jelzik, hogy a »huszonegyesek« — a 21. Építőipari Vállalat — kőművesei, betonszerelői, ácsai elérték a legmagasabb pontot, a »ház« elkészült. Kár, hogy a bokrétaünnepe nemely, nem rossz hagyományai, mint az áldomás-ivás, eltűntek. Megérte volna. (Bocsánat, hogy a szerző belekontárkodik a ke-

retet megszabó és elosztó illetekeseke ügyeibe.) Megérte volna, mert a házacska — külsőre is mutatós. Száz méter hosszú, harmincöt széles, magassága a már említett 28 méter.

Az új épület a Klement Gottwald-gyár nagycsarnoka. Az első lépés azon az úton, amely a második öt éves tervben megszokszorozza a híres gyár, az egykori Ganz Villany teljesítőképességét. Kell? Nagyon! Egyébként már régen kész lenne, ha 1953 nyarán »le nem állítják«, mint felesleges beruházást. Pedig nem az; a külföld is egyre jobban érdeklődik turbó- és hidrogenerátoraink iránt. Ezek gördülnek ki majd az új csarnok kapuin vonatokra erősítve — ott, hol most Szabó, vagy Eke elvtárs brigádja jár-kelek gyalogosan, a tető alatt, amelyre még most szerelik a 18×9 méteres felülvilágító ablakokat.

Bálint elvtárs, építésvezető, s Riskó mérnök vezetésével néhány brigád dolgozik itt a tél folyamán. Be kell fejezniük a belső 10,50-es szint — az ún. szerelősínt — építését. A gyári mérnökök — különösen a műszaki fejlesztés vezetői, köztük Hajda László —, ha tehetnének, kézzel húznának magasabba minden falat. Hogy gyorsabban menjen... A GÉTI kollektívája meg a gyár mér-